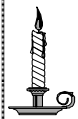

בס"ד כו' טבת ה'תשע"ח
הדלקת נרות - 16: 37
צאת השבת - 17: 29
רבנו תם - 18: 00
שעון חורף - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שמונה עשרה - עלון מס' 896
@ השבת מברכין. ר"ח שבט יחול בע"ה ביום רביעי.
יחדשוהו הקב"ה לטובה ולברכה, לששון ולשמחה
לבשורות טובות ישועות ונחמות, לפרנסה טובה
בריאות איתנה ואושר אמיתי לנו ולכל ישראל, אמן.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידין: "כה אמר"
(יחזקאל כח)
מרתק - ראו בעמוד 2
סיפור מההפסדה

פרשת וארא

שבט = שנהבשר בשורות טובות

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה הרביעית
בבית"כ "אוהל-מועד" ב- 20:30

מלטיני הפרשה:
← משה מביא את בשורת הגאולה לבני ישראל.
← משה ואהרן בבית פרעה.
← שבע מכות על פרעה ועמו.
א. מכת דם. ב. מכת צפרדע. ג. מכת כינים.
ד. מכת ערוב. ה. מכת דבר. ו. מכת שחין.
ז. מכת ברד.

ה' הצדיק ואני ולמי הרשעים
כתוב במדרש "ה' הצדיק ואני... שהתכוין פרעה שגם
הוא צדיק, ורק העם המה הרשעים. וכתוב במדרש
שכשהתחילו הגזירות על היהודים לא הסכים פרעה לכך,
והורידוהו שלושה חדשים מכסאו, עד שהסכים לזה, וזהו
שנאמר "ועמי הרשעים הם אשמים, ואכן הרשעים תמיד
מאשימים את זולתם ולא את עצמם..."

ואני אקשה את לב פרעה (ח' ג)
הרמב"ם, הרמב"ן ואחרים מפרשים שהכוונה היא:
"אקשה את לב פרעה" - לא אסייע לו לשוב מדרכו. אבל
רבינו סעדיה גאון מפרש: "אקשה" - אחזק את ליבו בל
ימות עד שיבואו עליו כל המכות, כנאמר: "בעבור זאת
העמדתיך בעבור הראותך את כוחי ולמען ספר שמי בכל
הארץ" (ט', ט"ז)

כי בפלעם הזאת אני שולח את כל מגפותיי (ט' י"ד)
שלושה לגיונות של הקב"ה שנפרע בהם מעוברי רצונו והן:
אש, רוח ומים. בסודם נפרע באש, במבול במים, ובדור
הפלגה ברוח, להפיצם על פני כל הארץ. ואילו במצרים
בשלושתם, דם וצפרדע במים, ארבה ברוח ובברד היו
שלושתם יחד, הוא עצמו מים, ואש מתלקחת בתוך הברד,
ויהי קולות וכו', הוא ברוח. זהו שאמר כאן במכת ברד:
אני שולח את כל מגפותי. (ביאור הגר"א)

ויקח אהרן את אבישבע בת עמידב אחות נחשין לו לאשה
בגמרא ב"ב ובמדרש איתא, ממשמע שנאמר בת עמידב איני
יודע שהיא אחות נחשון, מה ת"ל אחות נחשון, מלמד
שהנושא אשה צריך לבדוק באחיה, ויש מוסיפים שר"ת
"אחים" = אשת חילל מי ימצא.

השכם בבוקר וההיציב לפני פרעה (ח' ט"ז)
"השכם בבוקר" - בשעה שאדם משכים בבוקר לעבודת
קונו, "והתייצב לפני פרעה" - יש בכוחו להתייצב ולעמוד
במלחמה עם פרעה (היציב"ה) ולהכניעו. (ברכת יוסף)

פיעת הניבים והפתגמים
כמעין הנובץ = נושא רחב ועמק שאי-אפשר
לדלות אותו ולמצותו עד תם.
דוגמה: הדין בנושא פחינת הבגרות - פן או לא? ימשך
עוד שנים רבות, פנין שהיא כמעין הנובץ.
מקור: אין לך מקצוע בתורה גדול מהן [מדיני ממונות],
שהן כמעין הנובץ [בכא בתרא י ח]. (ניבונון)

יש שני מיני עינויים: 1. שהעינוי גדול רק שנותנים לו
ריוח בין כל עינוי ועינוי. 2. העינוי גדול כל כך רק שהוא
תכוף זה אחר זה כמו שכתוב: מקוצר רוח ומעבודה
קשה. כי תחילה, קודם לקיטת הקש, היתה העבודה קשה
לבדה בחומר ובלבנים, רק היה להם קצת חיות. ואחר כך
שאין לקיטת תבן מלאכה כבידה, רק קוצר רוח הוא. (הגר"א)

זכא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבודה קשה
מדוע לא שומעים לצדיק? "מקוצר רוח" שמקצרים
בעניני רוחניות, "ומעבודה קשה" על כל דבר יש להם
קושיות.
"השכם בבוקר וההיציב לפני פרעה" (ח' ט"ז)

"ויהי להינין"
למה דוקא תנין, ולא לשאר בהמות וחיות?
מפני שכשהקב"ה חתך את רגלי הנחש צעק בקולות
שנשמעו בכל העולם, וזה היה רמז לפרעה שגם הוא יצעק
ביציאת מצרים "קומו צאו מתוך עמי", וישמעו בכל
מצרים וגם המצרים יצעקו.
"מאן לשלח את העם"

אחד מהמקובלים מהדור הקודם עשה שאלת חלום, מדוע
אנו לא נגאלים? ענו לו "מאן לשלח את העם" בגלל שלא
אומרים אמן כראוי ש"מאן" אותיות אמן.
הסידו מכשול מדר עמי!
העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
ניתן להוריד את העלון באתרים הדיניים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

חודש שבט - ספר התודעה

חודש שבט הוא האחד-עשר במניין החודשים שמתחיל מניסן. ואילו בספירה הרגילה, כשאנו מונים שנים וחדשים בתוך השנה - הרי הוא **חמישי לתשרי**, שבו מתחילה השנה. ובמקרא הוא נקרא תמיד החודש האחד-עשר, ככתוב: "ויהי בארבעים שנה בעשתי-עשר חודש" (דברים א). מקור השם בבלי - "סבטו" מלשון "מכה", על שם הרוחות הנושבות ביש הטוענים כי שם החודש הוא מלשון "ענף זמורה", המסמל את פריחת האילנות בחודש הזה. מזלו של החודש הוא דלי - סמל לבורות המים המלאים והדליים שבהם היו שואבים את המים, כדי להשקות את העצים ואת הנוטיות.

גולות טובות לימי השובבי"ם :

- א. להסתכל באותיות ספר תורה. **ב.** לא להסיח דעתו מן התפילין. **ג.** להקפיד בברך ברכת המזון בכוונה. **ד.** לכוון בברכות השחר וברכות הכוהנים. **ה.** לזכות להיות מעשרה הראשונים בבית הכנסת. **ו.** להיזהר בנטילת ידיים. **ז.** לא לדבר דברים בטלים בבית הכנסת.
- ח. לא להפסיק בין מים אחרונים לבין ברכת המזון.
- ט. לאכול שיירי הלחם של המוציא. **י.** לטרוח בעצמו בהכנות לשבת קודש. **יא.** להשתדל להזיע בהכנות מצוה.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

התמודדות עם חוצפה בבית

יש לתת תשומת לב להתבטאויות של חוצפה בבית! בוודאי שאם הן נשמעות לעתים רחוקות, אין צורך לעשות מזה עניין, כי תופעה כזו עלולה לקרות; אולם כאשר מתחילה היא לחזור על עצמה - מחובתנו לשאול את עצמנו: מה קורה כאן! מדוע מדבר הילד בצורה כה מזלזלת על המורה; יש להתחקות על שורשיה של התנהגות זו, לנסות להבין את רקעה; ובמידת הצורך, אף לשותף את הצוות החינוכי. ובאשר לבית - הדבר עשוי ללבוש צורה של הבעת מרמור בפני ההורה, כאשר בפני האם הוא עשוי להתבטא קשות על האב, ולהיפך. וכאמור, מצויה אף ההתקוממות הפנימית - כאשר הילד אינו מוציא מפיו דברי חוצפה, אך כביכול לוחש הוא על לבו, ורק הוא שומע: "איילו רשעים המנחכים של! כל אופני החוצפה - הסכנה הכרוכה בהם גדולה היא ביותר, אלא שכאשר החוצפה גלויה - אנו יודעים אודותיה ומנסים לטפל בה, שכן המצוקה המעיקה על הילד ניכרת לעין כל. ולכן צריך להציב גבולות וללמדו דרכי חיים הגונות וישרות.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יצחק" משדר בלוויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות "בית הלחם"

סרכה והצלה

לבעלי אולמי "בכ"מ" באשדוד לאירוח הנפלא ולסעודת המצווה **ביום מסכת של מתפאלי** בית הכנסת "אוהל מועד" יבנה. יה"ר שיתברכו בפרנסה טובה, בריאות, אושר ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים טובות ונעימות וירוו נחת ושלווה מכל ילדיהם ומשפחתם

סרכה והצלה

לירון-אהרון כירן-סגלית-תהל שיוכה לזיווג הגון משרש נשמתו ויתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וזיווג הגון לסיג'ית-תהל בת שושנה-רוזי

רפואה שלימה

כאסתר המיו בת עטוקה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא וש"ס"ה גידיה שתחזור לאינתה ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות

כל הישועות והברכות

לשמחה ודניאל דידיה הי"ו שתדעו לסעודה הרביעית בלוויין. זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה. שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם וזיווג הגון **לאורטל** בת שמחה ולהבדיל לעיני **שמואל** בן יוסף ז"ל

כל הישועות והברכות

לדניאל וברג'ית פנשי הי"ו שתדעו לסעודה הרביעית בלוויין. זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה. שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם וזכרה והצלחה לכל ילדיהם וזכרה לשנים רבות וטובות

סרכה והצלה

בנשתי הבורה יצחק-פור שיתברכו בבריאות, אושר, פרנסה טובה, ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים טובות ונעימות וירוו נחת ושלווה מכל ילדיהם שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה

רפואה הרבים

ויקטור כהלון בן רינה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ס"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות

סרכה והצלה

כאלי וסוניה יאטה על הסיוע לזיוכי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירוו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם

סרכה והצלה

ליצחק ואילנה ידדי להולדת הבת יעל יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכה לחופות שתצליח בכל דרכיה לברכה והצלחה **למרדכי ומיכל מוסאי** ולבנימין ואביבה ז"ל

רפואה שלימה

לע"י הצנועה והענוה לע"י הצנועה והענוה **רחל מטודי** בת מרסל ז"ל כטי טבת פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

רפואה שלימה

לע"י הצנועה והענוה לע"י הצנועה והענוה **שמאל בן דוד** ב"ב" בת **שמאל** חשבו פקידת שנתם שימליצו טוב בעד משפחתם

רפואה שלימה

לע"י הצנועה והענוה לע"י הצנועה והענוה **שמאל דידי** בן יוסף ושרה ז"ל כטי טבת פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

רפואה שלימה

לע"י הצנועה והענוה לע"י הצנועה והענוה **מרים יצחק-כור** בת שמואל וגולשן ז"ל בשבת פקידת שנתה העליה לבית העלמין **ביום שישי** ג' שבט בשעה 08:15 יה"ר שתמליץ טוב בעד ילדיה וכל משפחתה

רפואה שלימה

לע"י הצנועה והענוה לע"י הצנועה והענוה **ג'הו מועלמי** בת אלעזר ומסעודה ז"ל ג' שבט פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

שבת שלום ומבדר

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו הנוראי-חנניה בן דינה ומיכאל הי"ו באבאי באבאי בן מרדכי הי"ו יהונתן אייאלי בן שרה הי"ו לאה אלעזר בת חנה מנב"ת נאית יעקובי בן גולשן מנב"ת	אברהם-יגל בן רעות הי"ו ניסים דידי בן שרה הי"ו יצחק נאמן בן שרה הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת נעימה שלמוזדה בת מרים מנב"ת חנה דידי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הונית בת מרי מנב"ת דליה ניסימי בת גורג'יה מנב"ת רויה סיג'ני בת חוה מנב"ת	לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתהיה משאלה עזרא נאמן בן חנוס ז"ל אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל יוסף כרמי בן רחל ז"ל נתלי דהן בן רבקה ז"ל משיח אליאס בן רחל ז"ל דוד נתנן בן מרים ז"ל חיים אטון בן לויזה ז"ל	בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו
---	---	---	--

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

מלח על השולחן - סגולה או הלכה

שאלה: האם יש חיוב מן הדין לשים מלח על השלחן קודם ברכת המוציא, והאם יש לנהוג בזה גם בימות חול?

תשובה: בגמרא במסכת ברכות (מ). אמר רבא בר שמואל משם רבי חייה, אין הנוצע רשאי לברך עד שיביאו מלח או לפתן. (פירוש, אין לברך ברכת המוציא על הפת, עד שיהיה מונח לפני המברך מלח לטבל בו את הפת, או לפתן, כלומר איזה דבר שדרך לטבל בו את הפת, כמו "סלטים" שעושים (היום) וכן פסקו הרמב"ם (פי"ו ה"ג) והטור ומרן השלחן ערוך (סימן קסז סעיף ה)

ובדברי רבותינו הראשונים נתבארו שני טעמים לחיוב זה. שהרא"ה כתב, שצריך שיהיה מלח לפניו, מפני שהפת הטפילה בלי מלח אינה ראויה כל כך למאכל, ולכן אינה ראויה גם כן לברכה. ובספר הלכות גדולות כתב, שהטעם לזה הוא מפני שאם לא ישימו לפניו מלח לפני שיברך, יש לחוש שמא אחרי שיברך (לפני שיטעם) יבקש שיביאו לו מלח, ומכיון שאין לדבר אחרי הברכה קודם הטעימה, תקנו שישימו לפניו מלח לפני שיברך. וכן דעת הגר"א מוילנא. (ואף על פי שאם דיבר מענין הסעודה לפני שטעם מן הפת, אינו חוזר לברך, מכל מקום לכתחילה אין להפסיק אפילו באופן המותר). ומבואר בפוסקים שאין החיוב בזה מעיקר הדין, אלא בזמנם, שהיתה הפת טפילה לגמרי, בלי שום טעם, ולכן לא היתה גיילות כלל לאכול לחם בלי מלח, אבל בזמנינו, שהפת מוטעמת במלח מזמן לישת הפת, אין בזה חיוב מן הדין. וכן מבואר, שפת שהיא נקיה, כמו פת חטים שלנו, שראויה היא למאכל גם בלי מלח, גם כן אין חיוב מן הדין לשים מלח לפני המברך. וכן אם בדעתו של המברך לאכול את הפת לבדה, אפילו אם אינה מוטעמת כלל, גם כן אין חיוב מן הדין לאכולה עם מלח. שהרי בכל אחד מן המקרים הללו, לא שייכים הטעמים שכתבו הפוסקים בזה.

מכל מקום, המנהג פשוט אצל כל ישראל, להניח מלח על השולחן מזמן הברכה עד סיום הסעודה, וכן היה מנהג מרן הרב זצ"ל, לדקדק בזה, בין בשבתות ובין בימי חול, וכמו שכתב הרמ"א, שמצוה להביא מלח על כל שולחן קודם שיבצע מן הפת, מפני שהשולחן דומה למזבח, והאכילה כקרבן (כשהיא באה לתת כח לאוכל לעבוד את בוראו), ונאמר (ויקרא ב) "על כל קרבנך תקריב מלח", והוא מגין מן הפרוענות. לכן, נכון הדבר לדקדק לשים מלח בימות החול, ובפרט בשבתות, שכן המנהג אצל כל ישראל. (ויש בזה עוד טעמים על פי דברי המקובלים)

ברכת אשר יצר וברכת המזון - מה קודם למה?

שאלה: מי שנתחייב ברכה אחרונה, ולפני שיברך, נכנס לבית הכסא עליו לברך ברכת אשר יצר תחילה, ואחר כך יברך ברכה אחרונה על מה שאכל. האם דין זה נכון אף לגבי ברכת המזון ועל המחיה, או שאינו אלא בברכת בורא נפשות?

תשובה: מי שנתחייב ברכה אחרונה, ואחר כך נתחייב בברכת אשר יצר, עליו לברך קודם ברכת אשר יצר, ואחר כך יברך ברכה אחרונה, וזאת על פי דברי המהרש"ל, שמכיון שכלל בידו "תדיר ושאינו תדיר תדיר קודם", וברכת אשר יצר היא תדירה יותר מברכה אחרונה, לכן יש להקדים ברכת אשר יצר. ברכת המזון חיובה הוא מן התורה, וכן ברכת על המחיה לדעת רוב הפוסקים היא מן התורה, וכתבו רבים מן הפוסקים, שאין מצוה דרבנן קודמת למצוה דאורייתא. ומרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל כתב שמי שצריך לברך ברכת בורא נפשות, ואחר כך התחייב בברכת אשר יצר, לברך "אשר יצר", ואחר כך יברך בורא נפשות. ואם אירע כן עם ברכת המזון יברך תחילה על ברכת המזון.

הידעת? סיפור מההפטרה הפטרת וארא: "כה אמר" (יחזקאל כח)

המתבונן יראה כי ההפטרה נחלקת לשלשה קטעים: הראשון (כ"ח, כה-כו), אפשר שהוא עומד לעצמו ואפשר שהוא המשך לנבואה על צידון, אבל אין הוא קשור ישירות לפסוקים הבאים; הקטע המרכזי (כ"ט, א-טז), עניינו נבואה על מצרים; והאחרון הוא נבואה נפרדת אף היא קשורה למצרים, ועניינה: שכר פעולתו של נבוכדראצר שפעל בצור. קביעת נבואה העוסקת במצרים ומכותיה כהפטרה לפרשת וארא היא ברורה ומובנת, אבל למה נקבעו גם שני הפסוקים הראשונים, שלכאורה אינם קשורים למצרים?

מסתבר כי פסוקים אלו המדברים בגאולת ישראל באו על מנת להסב תשומת לב לכך, שפרשת וארא היא בעיקרה פרשה המבשרת גאולה, ואף המכות עצמן אינן אלא מכשירים וזרזים לביצוע הגאולה. באמת, יותר מבכל פרשה אחרת משורטטת בפרשתנו תמונת הגאולה בשלביה השונים:

ההפטרה הפותחת בגאולת ישראל והחותמת בגאולת ישראל - "ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל (כ"ט, כא) - מלמדת שתכלית כל האירועים: גאולת ישראל. אלא שהבדל יש בין שתי הגאולות. עניינה של גאולת מצרים הוא יציאת כל העם מארץ גלות אחת, ואילו עניינה של הגאולה העתידה הוא קיבוץ בית ישראל "מן העמים אשר נפצו בס". אבל גם אם הגלות והפיזור אמנם נרחבו הרבה, הרי הגאולה הראשונה תשמש תמיד דגם של גאולה: מה בה נעשו שפטים במשעבדיהם, אף בזו שלעתיד "בעשותי שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם" (כ"ח, כו).

במה נתייחדו המצרים מכל העמים, שמסר זה מכוון בעיקרו אליהם? - פסוקי הנבואה מבהירים: "כה אמר ה'... הנני עליך פרעה מלך מצרים התננים הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יארי ואני עשיתני" (כ"ט, ג). גאוותו של פרעה גבהה עד להשחית, והוא מדמה את עצמו לבורא כל יכול. אין הוא נזקק כביכול לגורם חיצוני שמימי, מזונותיו מזומנים לו בקביעות, ואפשר לו להשתעשע במחשבות על שלטון בלבדי, שכולם עבדים לו. בפרשתנו לא מצאנו דברים מעין אלו, אבל דברי ההפטרה יכולים להסביר את סירובו ועיקשותו של פרעה למלא אחר צו ה' ולשלח את העם, שכן יש כאן מאבק לכאורה, בין אלהי האלהים לבין הסבור שהוא עצמו אלהים.

אין אנו יודעים אל נכון את דרכה של ההשגחה העליונה, על מה ולמה מתנהלים ומתרחשים דברים בעולם. אבל לקח אחד עולה מדברי נבואה זאת: אי אפשר שיהיה עמל ללא תמורה. פעמים שזו משולמת בדרך ישירה, ופעמים שהיא באה בעקיפין, אך לעולם יש שכר לעמל. (המצפה לישועה)

חסד שהציל מתאונת רכבת

בעלה של הגברת בלה שמיופיץ היה חולה מאוד. שניהם ניצולי שואה, אשר אין להם קרוב. והנה נפל האיש הזקן בבית ואין מי אשר ירימנו. שוכב האיש בצורה אומללה על רצפת החדר הקטן ונאנח וגונח. יצאה הגברת בלה לרחובה של עיר לחפש עזרה.

באותו בוקר, בשעה שמונה ועשרה, אין נפש חיה ברחוב. כל התלמידים כבר הלכו לבתי ספרם, כל האמהות נחפזות להשלים משימות בוקר עמוס.

גב' בלה, נושאת עיניה לשמים ומתחננת אל השם הטוב: "אנא תשלח עזרתך". חלף עבר שם במרוצה איש אחד. ספריו בידיו והוא ממהר מאוד. היא קראה אליו: "אנא ממך, התחננה, צריך להרים את בעלי שנפל אל הרצפה". "סליחה!" התגמגם האיש. אמנם אני מאוד אוהב לעזור, אבל עכשיו זה פשוט לא שייך. אני צריך לתת הרצאה בצפון והרכבת לחיפה יוצאת. אין לי אפילו רגע אחד מיותר!..."

התבוננה בו הגברת בלה בפליאה ואמרה: "לא הבנתי!" ושוב חזרה ואמרה: "איני יודעת מה אתה אומר לגבי שיעור או הרצאה. מדובר בסכנת חיים של איש זקן וחולה!"

או-אז התעשת האיש תפס את עצמו בטעותו. מיהר בחפזה לעלות בגרם המדרגות וסייע והרים את החולה בעיורו המסכן ואחר מיהר להפליג לדרכו.

המעשה הטוב מוכיח את הרצון הטוב. למחרת עם בוקר נשמעו נקישות על הדלת. פתחה הגברת בלה את הדלת. עמד שם אותו איש מאתמול בבוקר. הוא עמד שם נרגש.

אמרה לו בלה בחיך: "לא בכל בוקר בעלי נופל. ברוך ד' היום הכל בסדר".

"לא בגלל זה הגעת", אמר האיש. "באתי להגיד תודה". "אתה אומר לי תודה?" שאלה בהתפעלות.

"כן! אתם הצלתם את חיי! האם לא שמעת? כך אמר בריגשה. ניצלתי מתאונת הרכבת הקטלנית של אתמול. הרכבת שהפסדתי, הרוויחה את חיי...".

"לא אני הצלתי את חיך! מחתה הגברת הצדקנית והחכמה, אתה הצלת את עצמך! עשית מעשה טוב – וזה עמד לך לזכות!!"

פעולה מעשית - מוכיחה על הכוונות.

יש פעולות שהן נראות כפסע בין לעשות אותן או להחמיצן. צריכים לעקוב בשימת לב כדי לקיים אותם. לעזור לשני. לחיך. לברך אותו. להגיש לו כוס קפה. מטבע של צדקה. עוד פרק תהילים להצלחה. וכבר הכל נראה אחרת. גם מה שאפשר לדרוך בעקב יש לו ערך נפלא!! אנחנו יהודים גם של זוטות ודברים קטנים ולפעמים זו הגדלות.

החנייה האסורה

סיפר הרב ח. ה. שכאשר המתין לעורך דינו, מתחת למגדל במרכז תל אביב, נכנס לחניון השמור לשכני הבנין. שומר קפץ עליו ודרש ממנו לעזוב את המקום במהירות.

הוא השתהה דקה או שתיים. וכבר אותה לו עורך דינו כי הוא מסיים שיחה מחוייל ויורד אליו. הרב ביקש רשות מהשומר להמתין במקום עוד דקה או שתיים. והלה, במקום תשובה התקרב אליו עצבני. דפק לו על החלון וכשזה פתח אותו הטיח בקול מאיים:

"הצרות שלי מעניינות אותך!" ומיד השיב בעצמו: "לא!"

ובכן, גם הצרות שלך לא מעניינות אותי! אם לא תיעלם מהשטח תוך שתי שניות, המשטרה בדרך אליך" מעניינות ועוד איך!

שמע הרב כך והבין הכל אחרת. הוא יצא מהמכונית והתקרב אל השומר הכעוס ובקול רך ואנושי אמר לו: "דווקא אותי כן מעניינות הצרות שלך!"

התפעל השומר ואמר: "איך! אפשר לחשוב מה כבר תוכל לעזור לי?"

"אני באמת לא יכול". השיב בענווה. אבל הוא ניגש למכונית הוציא ספר תהילים ואמר: "זה יכול לעזור..." יותר משלושים דקות היה צריך עורך הדין להמתין ללקוח שלו, שערך תפילה לרפואה שלימה לאשתו של השומר שחלתה נוראות.

דברים שכמעט נדושים מתגלים בחשיבותם! כמה שלום ואהבה התגלו שם אחר כך.

מעשה חסד אחד קטן שהציל חיים

מעשים טובים נעשים מדי יום, ישנם מעשים קטנים ממש שמצילים חיים שלמים, יוצרים חיים שלמים מחדש, מעשה טוב אחד יכול לסחוף אחריו רבים. חזקי מנת הוא יהודי טוב שרוצה לעזור לאנשים. הוא מנהל באחד המוקדים המפורסמים בארץ. במסגרת עבודתו הוא עוזר ליהודים רבים ובין השאר משיג להם תרופות, אך כלום כנראה לא הכין אותו לאותו היום.

הוא הבין שיש יהודי מעבר לאוקיינוס שזקוק לתרופה מצילת חיים, יתרה מזו אותו חולה לא רק זקוק לתרופה אלא זקוק לה תוך 48 שעות.

חזקי הבין שהצרות נגד הזמן שהולך ואוזל ואיש לא שאל אותו אם הוא כלל מוכן לאותו מרוץ. מרגע שהבין זאת, הוא החל מקליד הודעה ובה הוא מבקש למצוא אדם שממריא עוד היום לניו-יורק ויטכסם בטוב ליבו להעביר את אותה תרופה לחולה שבחוו"ל.

חזקי לחץ על הכפתור ושלה את בקשתו אל עבר גלי ההזדעזעות במכשירו שתוך שניות יצרו גלי צונאמי אדירים.

תוך 12 דקות בלבד נמצא האדם ומאותו רגע אלפי בני אדם הפכו להיות שותפים להצלת חיי אדם.

אבל הסיפור הזה הוא לא רק על חזקי, הסיפור הזה הוא על אנשים רבים שבחרו לא להתעלם וברגע זה שותפים להצלת חיי אדם, שבחרו להשתמש בכלי הזה כדי להציל חיי אדם. יותר מכל אני שמח להעלות על נס סיפור שמראה ומציג את היהודי היפה, ולהוכיח שהתקשורת יכולה להיות ניזונה גם מסיפורים טובים על אנשים טובים.

מעשה טוב אחד ביום

בבניין ממול יושבת לה אישה מבוגרת אלמנה, היא ישבה בבדידותה, הלכתי להביא לה עוגה שהכנתי, היא שמחה כל-כך, ושחה לי כי הביקור הקצר הזה עשה לה טוב בנשמה, וביקשה שאבדוק עבורה את הכדור שעליה ליטול כי היא כבר יומיים לא נטלה את התרופה שהיא נוטלת מידי יום מכיון שלא זיהתה את הכדור הנכון ופחדה ליטול כדור שלא זיקק לה.

דברים קטנים שאינם מצריכים מאתנו התארגנות עצומה יכולים לעשות לשני טוב על-הלב..

תעבירו את זה הלאה, מעשה טוב אחד ביום ואפילו בשליחת הודעה, הציל חיי אדם. המשמעות של הדברים היא שאנו בכל זמן נתון יכולים להפוך את הכלים העומדים לרשותינו לכלים מצילים חיים.